

Aleg. 257

Sprawozdanie

Komisji budżetowej o wniosku Wydziału krajowego względem zmiany poborów i stosunków służbowych urzędników i sług przy Wydziale krajowym.

Wysoki Sejmie!

Polepszenie warunków służbowych dla urzędników rządowych, które nastąpiło tak pod względem poborów w służbie czynnej, jak też co do płac emerytalnych, spowodowało Wydział krajowy do przedłożenia Sejmowi projektu regulacji płac i dodatków aktywalnych, tudzież 5-letnich i 4-letnich, oraz odpowiednich zmian w statucie emerytalnym.

Jakkolwiek podwyższenie poborów urzędników krajowych uchwalonem zostało przez Wysoki Sejm dopiero w listopadzie 1905. — komisya nie sprzeciwia się wnioskowi Wydziału, które dotyczą:

I. podwyższenia wymiaru emerytury, przez uwzględnienie pewnej części dodatku aktywalnego, w ślad postanowień ustawy państwowej z 24. maja 1906.;

II. podwyższenia płac stałych w służbie czynnej, które Wydział w zestawieniu tabelarycznym porównuje względem sześciu rang, t. j. od rangi VI. do XI., zatrzymując w etacie krajowym także najniższą rangę XII., której w etacie rządowym niema, i zatosowując podwyższenie płac także co do tej rangi XII.;

III. co do pięcioletnich dodatków, których jest obecnie tylko dwa, a których ma być trzy, jak było przed ostatnią regulacją w r. 1905 uchwaloną;

IV. co do podwyższenia aktywalnych dodatków, które są również zestawione tabelarycznie, celem porównania zachodzących obecnie różnic między wyposażeniem urzędników rządowych według ustawy z r. 1907. a dotacją urzędników krajowych w myśl norm z r. 1905.

Wydział krajowy wychodząc z tego założenia, że pobory krajowych urzędników powinny być zrównane z tymi poborami, jakie przysługują urzędnikom państwowym, proponuje:

ad I. aby przyznać Wydziałowi krajowemu prawo doliczania przy wymiarze emerytury części dodatku aktywalnego, według norm Art. II. §. 3. ustawy państwowej z 19. lutego 1907.

Komisya zauważa, że Rząd przyznał ustawą pensyjną z r. 1906 swoim emerytom prawo doliczania całego dodatku aktywalnego według klasy IV. t. j. dodatku oznaczonego dla miejscowości poniżej 10.000 mieszkańców, lecz te postanowienia zostały zmienione ustawą z 19. lutego 1907, która unormowała cyfrowo wysokość dodatków aktywalnych, jakie przy wymiarze emerytur uwzględnione być mogą.

Co do czasu służby Wydział kraj. zatrzymuje obowiązujące obecnie przepisy §. 12. statutu emerytalnego o 40-letniej służbie bez zmiany, podczas gdy Rząd obniżył czas służby na lat 35.

ad II. Proponuje Wydział kraj. zrównać płace stałe urzędników krajowych z płacami urzędników państwowych, według norm Art. I. §. 1. ustawy z 19. lutego 1907. Nr. 34. Dz. pr. p.

ad III. Dodatki pięcioletnie, czteroletnie i trzechletnie są teraz ustawą państwową z 19. lutego 1907 tak unormowane, że takich dodatków urzędnik otrzymać może trzy, w randze IX. nawet cztery — wobec czego Wydział kraj. wnosi na uchwalenie analogicznych zmian na korzyść urzędników krajowych.

ad IV. Podwyższenie aktywalnych dodatków proponuje Wydział w myśl postanowień Art. II. §. 2. ustawy państwowej z 19. lutego 1907.

Komisya przyjmując odnośne wnioski Wydziału krajowego, sądzi jednak, że wobec wprowadzenia ustawy państwowej o polepszeniu bytu urzędników rządowych już od 1. kwietnia 1907 w zastosowanie odroczenie polepszenia egzystencji urzędników krajowych pod względem ich poborów aż do 1. stycznia 1908 nie zgadzałoby się z zasadą równorzędności urzędników kraju i państwa, że zatem proponowane przez Wydział krajowy podwyższenie płac jeszcze w ciągu bieżącego roku, mianowicie od 1. lipca 1907 w życie wprowadzić należy.

Po uchwaleniu wniosków Wydziału krajowego, powołanem przedłożeniem objętych, pozostaną jeszcze między urzędnikami krajowymi a państwowymi różnice następujące:

a. urzędnicy państwowi, względnie ich wdowy, mogą otrzymać emeryturę już po 5 latach służby, zaś urzędnicy krajowi dopiero po 10 latach;

b. zastrzeżone Art. IV. §. 6. ustawy z 19. lutego 1907 urzędnikom państwowym prawo przeniesienia w stały stan spoczynku po ukończeniu 60 lat życia nie przysłużyła urzędnikom krajowym;

c. według §. 1. ustawy z 19. lutego 1907 urzędnicy państwowi otrzymują pełną emeryturę po wysłużeniu 35 lat, zaś w służbie krajowej, według uchwały Sejmu z 15. lutego 1908 pełną emeryturę otrzymać można dopiero po upływie 40 lat służby.

Komisya budżetowa, pomijając zachodzące jeszcze niektóre pomniejsze dyferencye między warunkami służby państwowej a krajowej, nie stawia żadnych wniosków co do usunięcia różnic pod *a. b. c.* przytoczonych gdyż niema pod tym względem substratu, którym mógłby być tylko wniosek Wydziału krajowego. Tylko co do kwestyi lat służby, względem której Wydział krajowy w przedłożeniu swoim z r. 1898. proponował przyjąć jako uprawniające do pełnej emerytury lat 35, komisya w przekonaniu, że ta kwestya powinna być jeszcze rozpatrzoną, wnosi stosowną rezolucyę.

Komisya przedkłada wnioski Wydziału krajowego względem zmiany etatu zgodnie z przedłożeniem Wydziału, modyfikując tylko datę wejścia w życie tych zmian na dzień 1. lipca 1907 (zamiast 1. stycznia 1908).

Komisya budżetowa wnosi zatem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Zmieniając częściowo dawniejsze uchwały etátowe, Sejm postanawia:

Od 1. lipca 1907 pobory służbowe urzędników Wydziału krajowego i sług etatowych wynosić będą:

W Randze VI.	płaca 6400	dotat. akt. 1472 K	2 dodatki 5-let. po 800 K	jeden dod. 3-letni 800 K	
" VII.	" 4800	" " 1288	" " " 600	" " " 400	" "
" VIII.	" 3600	" " 1104	" " " 400	" " " 400	" "
" IX.	" 2800	" " 960	" 4 dod. 3-let. " 200	"	
" X.	" 2200	" " 768	" 3 dod. 3-let. " 200	"	
" XI.	" 1600	" " 576	" " " 200	"	
" XII.	" 1200	" " 576	" 2 " " 200	" i oprócz tego po 12 lat. 200 K., a po 15 latach dalszych 200 K.	
Woźny kas.	" 1200	" " 480	" dod. 5-letn. " 60	" jak dotychczas bez ograniczenia liczby 5-letni.	
Inni woźni	" 1000	" " 400	" dod. pięciol. po 60 K	" jak dotychczas bez ograniczenia lic. pięciol.	

Te dodatki aktywalne przyznane są urzędnikom Wydziału krajowego urzędującym we Lwowie lub w Krakowie.

W razie przeniesienia ich stałej siedziby urzędowej do innej miejscowości w kraju, Wydział krajowy wyznaczy dodatek aktywalny w miarę tego, do której klasy dodatków aktywalnych na podstawie postanowień ustawy państwowej z 19. lutego 1907 Dz. pr. p. Nr. 34 dana miajscowość zaliczać się będzie.

Dla wszystkich urzędników Wydziału krajowego rangi VI. i VIII. przyznaje się prawo do dwóch dodatków pięcioletnich, a z kolei prawo do jednego trzechletniego o tejsamej co poprzednie wysokości, tj. po 800 K względnie po 400 koron, urzędnikom VII. rangi przyznaje się prawo do dwóch dodatków pięcioletnich po 600 koron, a z kolei prawo do jednego trzechletniego w wysokości rocznych 400 koron, urzędnikom IX. rangi przyznaje się prawo do czterech dodatków trzechletnich w wysokości rocznych 200 koron, urzędnikom rangi X. i XI. prawo do trzech dodatków trzechletnich po 200 koron, wreszcie urzędnikom rangi XII. przyznaje się prawo do dwóch dodatków trzechletnich a nadto tylko dla urzędników tej rangi prawo do dwóch dodatków z tytułu starszeństwa, mianowicie: po 12 latach służby w tej samej randze 200 koron rocznie, po 15 latach służby w tej samej randze również 200 koron rocznie, które to dodatki wliczać się będzie do emerytury.

Przy uzyskaniu płacy wyższego stopnia z tytułu pięcio- lub trzechletniego dodatku wliczać się ma czas służby uprawniającej odbytej w służbie Wydziału krajowego przed 1. lipca 1907.

Jeżeli urzędnik przechodzi do najbliższej wyższej rangi, a na posadzie w poprzedniej randze pobierał już płacę najwyższego stopnia, czas służby z peryodu pobierania tej płacy będzie mu się także liczył do pozyskania płacy drugiego stopnia w rande, do której się posunął.

O ile dla urzędników mianowanych przed 1. lipca 1907 postanowienia niniejszej uchwały etatowej byłyby mniej korzystne, upoważnia się Wydział krajowy, by do tych urzędników stosował przepisy dotychczas obowiązujące.

Wszystkie przepisy etatowe, niniejszą uchwałą nie uchylone, pozostają nadal w mocy.

Upoważnia się Wydział krajowy, by poczynszy od 1. lipca 1907 r. przy przeniesieniu urzędnika w stan spoczynku, doliczał przy wymiarze emerytury do ostatniej płacy z pobieranego przezeń dodatku:

w randze	VI.	kwotę	.	.	.	640	koron
"	"	VII.	"	.	.	560	"
"	"	VIII.	"	.	.	480	"
"	"	IX.	"	.	.	400	"
"	"	X.	"	.	.	320	"
"	"	XI.	"	.	.	240	"
"	"	XII.	"	.	.	240	"

Przy przeniesieniu sługi etatowego w stan spoczynku będzie Wydział krajowy przy wymiarze emerytury doliczał do ostatniej płacy z płacy sługi etatowego jeszcze 20%.

Doliczania kwot z tytułu dodatku aktywalnego co tylko wspomniane, nie mają miejsca przy wymiarze odpraw i poborów zaopatrzenia, które z mocy statutu emerytalnego z d. 15. lutego 1898 należą do urzędnikom i sługom etatowym Wydziału krajowego, jakoteż pozostałej po nich rodzinie.

Prócz dotychczasowych wkładek jednorazowych i bieżących, oznaczonych w statucie emerytalnym z d. 15. lutego 1898 wnosić będą od d. 1. lipca 1907 do funduszu krajowego na cele etatowe od poborów aktywalnych policzalnych do wymiaru emerytury urzędnicy Wydziału krajowego tytułem dodatkowego rocznego przyczynku od części pobieranego dodatku aktywalnego do emerytury policzalnego 0·80% rocznie, a również z tego tytułu słudzy etatowi, którzy dotychczas obowiązani byli tylko do opłaty jednorazowej wkładki, płacić będą od 1. lipca 1907 wkładkę bieżącą roczną 1·60 od sta od poborów aktywalnych do wymiaru emerytury policzalnych, powiększonych o 20% płacy.

W czasie spłacania wkładki jednorazowej płacić będą urzędnicy Wydziału krajowego od części dodatku aktywalnego do emerytury policzalnej przyczynek (wkładkę bieżącą) w stosunku rocznych 3·80%, od innych poborów tylko 0·80%. Słudzy mają nawet w tym okresie płacić przyczynek 1·6% rocznie.

II. Statut emerytalny z 15. lutego 1898 zmienia się, jak następuje:

do §. 15.

do ustępu przedostatniego po słowach płacę ostatnią (§. 29.) dodaje się słowa „bez uwzględnienia jednak dodatku aktywalnego“.

do §. 18.

w ustępie pierwszym po słowie pobierali dodaje się „bez uwzględnienia jednak dodatku aktywalnego“.

do §. 20.

na końcu po słowie mężu dodaje się „bez uwzględnienia jednak dodatku aktywalnego“.

do §. 21.

po ustępie pierwszym dodaje się, „Przy obliczeniu kwartału pośmiertnego urzędnika lub sługi zmarłego w czynnej służbie nie uwzględnia się dodatku aktywalnego, przy obliczeniu zaś kwartału pośmiertnego po urzędniku lub słudze zmarłym w stanie spoczynku, strąca się z emerytalnej płacy miesięcznej kwotę wliczoną z tytułu dodatku aktywalnego“.

do §. 28.

po słowach normalnej emerytury zmarłego dodaje się „zatem nie powiększonej, przez doliczenie przy jej wymiarze kwoty z tytułu dodatku aktywalnego“.

do §. 29.

dodaje się po ustępie pierwszym: „Przy przeniesieniu urzędnika w stan spoczynku dolicza się do wymiaru emerytury do ostatniej płacy z pobieranego przezeń dodatku aktywalnego,

w randze	VI.	kwotę	640 K
„	VII.	„	560 „
„	VIII.	„	480 „
„	IX.	„	400 „
„	X.	„	320 „
„	XI.	„	240 „
„	XII.	„	240 „

Przy przeniesieniu sługi etatowego dolicza się do wymiaru emerytury do ostatniej płacy z tytułu pobieranego przezeń dodatku aktywalnego 20% jego płacy.

do §. 34.

ustęp trzeci pod 2) opiewać będzie:

„2. Urzędnicy Wydziału krajowego i konduktorowie drogowi bieżącą wkładkę roczną wynoszącą 3% od płacy czynnej służby do wymierzenia emerytury policzalnej, która będzie pobierana w ratach miesięcznych przy wypłacie płacy.

Podczas spłacania wkładki jednorazowej w przepisany czas konduktorowie nie uiszczają wkładki bieżącej.

3. Nadto od poborów aktywalnych, policzalnych do wymiaru emerytury (§. 29.) wnosić będą urzędnicy Wydziału krajowego tytułem dodatkowego rocznego przyczynku od części dodatku aktywalnego do emerytury policzalnej 0·80 od sta a słudzy etatowi z tego samego tytułu 1·60%. Oplatę przyczynku pobierać się

będzie w ratach miesięcznych. W czasie spłacania wkładki jednorazowej płacą urzędnicy Wydziału krajowego od części dodatku aktywального do emerytury policyjnej przyczynek w stosunku rocznych 3·80% od innych poborów tylko 0·80%. Słudzy mają nawet w tym okresie płacić przyczynek 1·60%.

do §. 38.

w miejsce słów „i korzystać przez rok z wolności niepłacenia wkładki bieżącej“ wstawia się ustęp „w którym to razie konduktorowie drogowi będą korzystać przez rok z wolności niepłacenia wkładki bieżącej, natomiast urzędnicy Wydziału krajowego płacić będą przyczynki bieżące w granicach ulgi przyznanej w §. 34“.

III. Wobec osnowy art. IV. §. 1. ustawy państwowej z dnia 19. lutego 1907. Nr. 34. Dz. pr. p., którym przyznano urzędnikom państwowym pełną emeryturę po 35 latach służby, Sejm poleca Wydziałowi krajowemu wziąć pod rozwagę, czy nie należałoby wprowadzić analogicznych postanowień do obowiązującego statutu emerytalnego urzędników i sług etatowych Wydziału krajowego i przedłożyć Sejmowi odpowiednie wnioski, o ile Wydział krajowy uzna to za stosowne.

IV. Na pokrycie wydatku spowodowanego uchwałą *ad I.*, wstawia Sejm na rok 1907 w rubryce II. kwotę 27.000 K w dziale wydatków, zaś z wkładek emerytalnych tem podwyższeniem spowodowanych, w rubryce XIV. w dziale dochodów, kwotę 4.000 K.

Zast. Przewodniczącego:

K. Badeni.

Sprawozdawca:

Skalkowski.

